

# Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1<sup>te</sup> April 1876.

N<sup>o</sup>. 20.

Udgivet 15de Mai.

1893.

## Lov

om Ed.

10 Mai.  
No. 1.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Ved Edsaflæggelse for Retten tiltaler Dommeren den, der skal aflægge Ed, saaledes: „Sværger De, at . . .“, hvorpaa den Sværgende staaende og med oprakt høre Haand svarer: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende.“

Ved skriftlig Edsaflæggelse benyttes følgende Bekræftelsesord: „Dette sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende.“

§ 2. Personer, der hører til en Troesbekjendelse, som ikke tillader Ed, skal i de Tilfælde, hvor Ed kræves, under samme Ansvar, som om Ed var aflagt, istedetfor Ed afgive en hoitidelig Forsikring. Det samme skal tilstedes Personer, som vægrer sig for at aflægge Ed, fordi dette strider mod deres religiøse Opfatning, eller fordi de ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud.

For Retten afgives en saadan Forsikring paa den Maade, at Dommeren spørger: „Forsikrer De, at . . .“, og at den Tilspurgte staaende og med oprakt høre Haand svarer: „Det forsikrer jeg paa Vre og Samvittighed.“ Forinden Forsikringen modtages, bør Dommeren i de Tilfælde, som omhandles i 1ste Afsnits 2det Punktum, jøge at forvise sig om, at Vedkommendes Vægring ved at aflægge Ed er grundet paa en alvorlig Overbevisning.

Ved Afgivelse af skriftlig Forsikring benyttes følgende Bekræftelsesord: „Dette forsikrer jeg paa Vre og Samvittighed.“

§ 3. I alle Tilfælde, hvor et Vidne eller en Part skal edfæstes eller afgive Forsikring istedetfor Ed, skal Dommeren forud forklare ham henholdsvis Edens eller Forsikringens Betydning og

10 Mai. det med samme forbundne Ansvar og formane ham til at vidne  
No. 1. den fulde og rene Sandhed og Intet fordølge.

Under Afslæggelsen af Eiden eller Afgivelsen af den høitidelige Forsikring har samtlige Tilstedeværende at reise sig.

§ 4. Det overlades Kongen at udfærdige nye Formularer for Dommereden og for den i Lovbogens 1—7—5 omhandlede Ed samt Formular for Formaning af Vidner med Forklaringer af Vidneeden og af den høitidelige Forsikring, der kan træde istedetfor samme.

§ 5. Lov om Løfte eller Bekræftelse istedetfor Ed m. V. af 6te Juli 1887 sættes herved ud af Kraft. Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 16 og Lov om Dommereds Afslæggelse af Rigsretsmedlemmer af 20de August 1842 bliver herefter at anvende med de Endringer, som følger af nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 10de Mai 1893.

**Oscar.**

(L. S.)

Emil Stang.

Lehmann.

## Lov

10 Mai.  
No. 2.

indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 skal herefter lyde som følger:

§ 188. Personer, der hører til en Troeskjendelse, som ikke tillader Ed, skal under samme Ansvar, som om Ed var aflagt, paa Være og Samvittighed forsikre at have udsagt den rene Sandhed og intet fordulgt. Det samme gjælder enhver, som vægrer sig

for at aflægge Ed, fordi dette strider mod hans religiøse Opfatning, 10 Mai.  
eller fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud. No. 2.

§ 327. Lagmanden tiltaler derefter Lagrettemændene saaledes:  
„Sværger De, at De vil give god Afgt paa alt det, som forhandles  
i Retten, og besvare de Spørgsmaal, der bliver Dem forelagt, som  
De ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevislig-  
heder?“ Lagrettemændene skal derefter staaende og med oprakt  
høire Haand enkeltvis svare: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe  
mig Gud den Almægtige og Alvidende.“

Lagrettemand, som vægrer sig ved at aflægge Ed, fordi hans  
Troesbekjendelse eller religiøse Opfatning ikke tillader Ed, eller fordi  
han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud, afgiver Forsikring  
paa Vre og Samvittighed.

Lagrettemand, som tidligere paa samme Thing har aflagt  
Eden eller afgivet Forsikringen, behøver ikke at gjentage samme.

§ 372. Først Sagføreren tager sin Begyndelse i den  
første Sag i Retsmødet, tiltaler Domstolens Formand Domsmæn-  
dene saaledes: „Sværger De, at De vil give god Afgt paa alt,  
som forhandles i Retten, og at De vil dømme og kjende i Sagen,  
som De ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens  
Bevisligheder?“ Domsmændene skal derefter staaende og med op-  
rakt høire Haand enkeltvis svare: „Det sværger jeg, saasandt  
hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende.“

Domsmænd, som vægrer sig ved at aflægge Ed, fordi hans  
Troesbekjendelse eller religiøse Opfatning ikke tillader Ed, eller  
fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud, afgiver  
Forsikring paa Vre og Samvittighed.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage  
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets  
Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 10de Mai 1893.

**Décar.**

(L. S.)

Emil Stang.

Lehmann.

## Kongelig Resolution

af 10de Mai.

10 Mai.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter, for  
Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredssty-

10 Mai.

relsen for Bingers Herred, Hedemarkens Amt, under 14de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

2. De Kongelige Resolutioner af 31te August 1859, 6te August 1864 og 17de Oktober 1884, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Røghedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Bingers Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vej (i denne Vedtægt indbefattet enhver Vej eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, saavel Gang- og Ridesti som Kjørevei) maa Døds eller Sammenstøtten af Født, Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Afsærd, hvorved den offentlige Røghed forstyrres, den Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør, Væg eller Vindu, eller udenfor anden Mands Bolig foretage nogen som helst Handling, hvorved Beboerne eller Omkringboende forstyrres, strømmes eller forulempes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder, saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vej, eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Vej maa ikke finde Sted. Ei heller maa Kjørerestab overlæsses saaledes, at det ikke af det anvendte Forspand uden utilbørlig Kraftanstrengelse kan trækkes frem. Rejsende, som medføre Heste, der ikke er forspændt Kjøretøi og saaledes ikke kjøres, skulle have disse forsvarlig bundne, saaledes at ikke flere end 2 Heste gaa ved Siden af hinanden i Veien. Paa Hvilesteder ved offentlig Vej skulle Heste, saavel uden som med Kjøretøi, tilligemed dette føres tilside, saa Kjørebane (den halve Vej) er fri. Paa offentlig Vej maa den Kjørende eller Ridende ikke forlade sin Hest uden at sørge for, at der med samme føres forsvarligt Tilsyn, eller at den er forsvarlig bunden. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjelder eller Klokker paa sine Heste.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drillevarer, skal sørge for, at der i de hertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden og Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa Beværtnings- eller andre offentlige Steder gjøre sig styldig i voldsom eller støiende Afsærd, hvorved andre Gæster, Værten eller dennes Familie eller Tjenere fortrædages, eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl.

5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 10 Mai. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa disse Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i de nævnte Dele af Døgnet. Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg og Udskænkning af Brændevin og Ol. m. m. ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Dans eller anden Vystighed, saavel i Hus som i det Frie, maa ikke afholdes uden Politiets Tilladelse, som kan paabyde dens Ophor Kl. 10 Aften. Saadanne offentlige Forlystelser tillades ikke paa 1ste Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, 1ste Paaskebad, Bededag og Kristihimmelfartsdag, samt 1ste Pintsedag og paa de disse Helligdage næst foregaaende Dage.

§ 9. Det er forbudt at lade Hingste gaa løse i vindhegnet, til offentlig Landevei stødende Havnegang, saavel som i Indhegninger ved offentlig Landevei, medmindre Indhegningerne ere forsynede med saa høit og stærkt Gjerde, at Hingsterne ikke kunne springe over eller trænge igjennem. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til onde Tyre eller andre for den personlige Sikkerhed farlige Dyr. Heste eller andre Dyr, som tjores i Nærheden af offentlig Veie, maa tjores saa forsvarlig, at de ikke kunne slide sig løs eller paa anden Maade er istand til at strække sig over til Veien eller komme indenfor Veigroften.

§ 10. Vidste Hunde er Eieren forpligtet til at forsyne med forsvarlig Mundkurv eller holde dem bundne. Hvis dette undlades, kan Politiet foranstalte Hunden optagen og i offentligt Blad fremlyse den samt, hvis ingen Eier inden 14 Dage indløser den, lade den sælge eller dræbe.

§ 11. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

## Kongelig Resolution

10 Mai.

af 10de Mai.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigtets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tonsø Herred, Hedemarkens Amt, under 2den December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

- 10 Mai. 2. Den Kongelige Resolution af 30te Januar 1886, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gade-  
norden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende  
for Tønstet Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte  
Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er ind-  
befattet enhver Bei eller Udsomst, der er aaben for almindelig  
Færd) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folt eller Slagsmaal,  
Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd,  
hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Besøgende forulempes,  
eller Færdigheden hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa  
anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden  
Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne for-  
styrres eller strammes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavelsom ved Omgang med  
Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nær-  
heden af beboet Hus maa tilhørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa  
ikke finde Sted.

§ 5. Bidske eller glubste Hunde, der har for Bane at for-  
ulempe Mennesker eller Heste ved at gje ad dem eller fare mod  
dem, skal Eieren være forpligtet til at forsyne med Mundkurv eller,  
hvis Politiet finder det fornødent, holde dem bundne. Ingen maa  
hidse en Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage,  
naar den i hans Paasyn anfalder nogen.

Det er forbudt at tirre Hunde sammen paa offentlig Bei.  
Tisper maa i Løbetiden holdes inde, saaat de ikke foranlediger nogen  
Ulempe.

§ 6. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise-  
eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der  
i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider imod Or-  
den eller Sømmelighed.

§ 7. Ingen maa paa offentligt Beværningssted gjøre sig  
skyldig i voldsom eller støiende Udsærd, hvorved andre Gæster,  
Bæren, dennes Familie eller Tjenere fortrædages eller andre af  
Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maa-  
der vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 8. Offentlige Beværnings- og Forlystelsessteder skal  
holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til  
Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til  
Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted  
og ingen Gæster indledes eller opholde sig paa deslige Steder.

Denne Bestemmelse skal ikke være til Hindrer for Beværtning

af Rejsende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af 10 Mai. Døgnet.

Ved Forskrifterne i denne Paragraf gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 9. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paahyde dens Ophør kl. 10 Aften.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

## Kongelig Resolution

af 10de Mai.

10 Mai.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Nordfolden-Kjerringe Herred i Nordlands Amt under 22de Juni 1892 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ethvert Sted, hvor et Baaningshus opføres, skal have en tør Undergrund, og hvor dette ikke er Tilfældet, skal Undervandet bortskaffes ved tilstrækkelig Afgrøftning. Saavidt mulig maa sørges for Afhæld fra Byggetomten paa alle Sider. Bygningen skal overalt hvile paa Graastens Undermur, der intetsteds maa være lavere end 32 Centimeter over Jorden.

§ 2. Beboelsesværelser skal ikke være lavere end 2.05 Meter fra Gulv til Loft og forsynede med mindst et Vindu, som med Lethed kan aabnes.

§ 3. Røgeovn maa ikke anbringes i Beboelsesværelser, medmindre den ved Røgningen frembragte Damp kan bortskaffes ved Skorstenspipe eller anden Indretning.

§ 4. Vandhus, Tjøs, Stald og Svinebinge skal ikke anbringes nærmere et Baaningshus end 7.50 Meter og skal ikke have Tag eller Bæg fælles med Rum, der tjener til Opbevaring af Levnetsmidler.

§ 5. Heste, Creature, Grise og Høns maa ikke have Tilhold i et Baaningshus.

§ 6. De i § 4 nævnte Udhus skal lægges saaledes, at ikke noget Indsig derfra finder Sted til Baaningshus eller bid, hvor Beboerne henter sit Røge- og Drikkevand.

10 Mai. § 7. Affald, Feiestarn, Gjødsel eller anden Urenlighed skal henbringes til Gjødselbinge eller Vandhus og skal ikke tillades henkastet udenfor Stuedøren eller i dens Nærhed.

§ 8. I Brønd, hvor Madvand tages, maa ikke foretages Vask, spildes Urenlighed eller foretages noget, som gjør Vandet urent. Det samme gjælder om Bæk eller Elv, saafremt ikke Forurensningen foregaar nedenfor det Sted, hvor Madvand tages.

§ 9. Naar nogen agter at flytte eller opføre Husebygning, skal han derom gjøre Anmeldelse til Sundhedskommissionens nærmest boende Medlem, som er pligtig til at gjøre ham bekendt med disse Forrifter.

§ 10. De af Sundhedskommissionen ansatte Tilsynsmænd skal paase, at disse Forrifter overholdes, og i fornødent Fald anmelde Overtrædelse til Sundhedskommissionens Ordfører, som paa Kommissionens Vegne skal besørge Overtrædelserne paatalt.

§ 11. Overtrædelse af disse Forrifter medfører Straf efter Lov af 16de Mai 1860 § 26.

§ 12. Afvigelse fra ovenstaaende Regler kan finde Sted, hvor Sundhedskommissionen finder det hensigtsmæssigt.

10 Mai.

## Kongelig Resolution

af 10de Mai.

Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. V. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Stavangers Kommunebestyrelse under 23de Marts 1893 fattede Beslutning om efterstaaende Tillæg til § 26 i de ved Kongelige Resolutioner af 17de Oktober 1865, 26de September 1877, 9de December 1878, 3die Mai 1884 og 27de Juni 1892 approberede almindelige Forrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

„Bedømmelsen og i Tilfælde Konfiskationen af Kjødet af syge Dyr og bedærvet Kød og Fisk samt af enhver anden Vare udføres, naar Afgjørelsen maa ske strax, paa Sundhedskommissionens Vegne af Stadsphysikus i Forening med Kommunebyrlægen; dog skal Eieren have Ret til at appellere til Sundhedskommissionens Afgjørelse.“

Udgiver: C. R. Bæermann.